

MAGVETÉS

TÖRÖKKOPPÁNY, SZOROSAD, SOMOGYDÖRÖCSKE, MIKLÓSI, KÁRA, ZICS, SOMOGYEGRES,
KAPOLY, SOMOGYMEGGYES, PUSZTASZEMES ÉS KERÉKI KÖZSÉGEK
EGYHÁZI KULTURÁLIS LAPJA

2026. XXXIV. évf.

– 1. szám –

I. negyedév

KEZÜNKBEN A JÖVŐNK!

Négyévente országgyűlési választásokat rendeznek hazánkban. Megkérdeznék minden nagykorú állampolgárt, hogy megelégedett-e az eddigi kormányzással, vagy változtatni szeretne. Lehetőségünk van szavazni, de ez súlyos felelősségünk is.

Ne próbáljunk passzivitásba menekülni, hiszen akkor aztán ne sópánkodjunk, ha csak mások szavaznak helyettünk, és nem úgy alakulnak a dolgok, ahogy szeretttük volna. Nem szabad a gyeplőt a lovak közé dobni, menjenek a saját fejük után, mert annak sosem lesz jó vége. Mérlegelnünk kell. Most véleményt nyilváníthatunk. Kicsik vagyunk, csupán egy szavazata van mindenkinek. De egy az van.

A korteskedés sokszor politikai „sárdobálást” jelent. Az ellenfélről sok rosszat hallunk ezekben a hetekben. Féligazságoktól hangos a média. Nincs tökéletes ember, nincs tökéletes párt. Ahogy olyan sincs, akinek semmiben se lenne igaza. Aki valamit tesz, annak megvan a hibázásra is a lehetősége. Alap keresztény erkölcsi útmutatás, ha 2 rossz közül kell választanunk, mindig a kisebb rosszat kell választanunk... Itt alap irányokat kell szemlélnünk, no meg azt is, hogy ki az, aki beszél, mekkora hitele van szavainak. Mit bizonyított eddig? Kevés csupán a változtatni akarás szajkózása. A változás lehet rossz irányú is.

Új ember, messziről jött ember azt beszél, amit akar, nem kell azért hasra esni előtte. Amennyire lehetséges, informálódjunk róla. Milyen a családi élete? Milyen a viszonya a háttér közösségéhez, házastársához, gyerekeihez. Szavahihető? Milyen az erkölcsé, a hite? Féli-e az Istent? Régi mondás: *attól kell félnünk igazából, aki nem fél az Istentől.* Ha valaki tudja, hogy van nála nagyobb, felsőbb hatalom, akinek a végén számadással, elszámolással tartozik, abban jobban bízhatunk. Aki a hazáját, népe szolgálatát teszi a politikai karrierje élére, és ezt tetteivel is bizonyítja, arra érdemes figyelni. Aki a hazája ellen szavaz az Európai Parlamentben, attól hogyan várhatnánk el, hogy Magyarország javát akarja?

A közelmúltban egy szerzetes püspökkel beszéltem, aki azt mondta, hogy püspökké szentelése előtt édesapja azt a jó tanácsot adta neki: fiam, mindig tudj lehajolni a gyerekekhez és az öregekhez. Akkor leszel nagy.

Mérlegeljük, hogy ki, milyen jövőképet vázol családjaink, a gyerekek – a magyar jövő –, és a munkában megfáradt nyugdíjasaink elé.

Van még egy óriási tétje az idej választásnak. Négy éve dúl esztelen háború a szomszédságunkban, Ukrajnában, amely ahelyett, hogy lezárulna, kiterjedésére „törekszik”. A folyamat mögött emberek, döntéshozók vannak. Egy szavazat erejéig mi is.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia nagybőjt elején egy körlevelet bocsátott ki, amiből részleteket közlünk.

Sokat hallunk a hírekben geopolitikáról, fegyverekről, területekről és stratégiákról. Azonban látjuk-e a háború rettenetes árát, amely elsősorban nem pénzben mérhető. A háború árát nem a döntéshozók fizetik meg, hanem például azok a gyerekek, akik már négy éve hiába várják haza apjukat, mert az a fronton van, vagy külföldre menekült. A háború árát azok a diákok fizetik meg, akiknek már négy év óta nincs rendes iskolai oktatás és naponta órákat töltenek óvóhelyeken. A háború árát az a 10 éves kislány fizeti meg, aki a mindkét lábát elveszített édesapját tolja kerekesszékekben a munkácsi utcán. A háború ára azoknak a szülőknél a rettegése, akik hónapok óta nem hallottak a fronton szolgáló fuokról. Azoknak a feleségeknek a kétségbeesése, akiknek a férje fizikailag vagy pszichésen megrokkant. A háború ára azoknak az asszonyoknak a verejtéke, akik férfi híján egyedül látják el az állatokat, művelik a földet, cserélik az autókereket, és csak napi néhány óra árammal tartják fenn az egész háztartást. A háború árát fizeti meg a sötét lakásban egyedül fagyoskodó nagymama, akihez már nem tudnak eljönni a külföldre távozott unokái. A háborút fizetik meg a családok, akiknél az elromlott gépeket nincs, aki megszerelje, mert elfogytak a szakemberek, és a betegek, akiknek nem jut orvos. Hány gyereknek és felnőttnek kell még testileg, lelkileg megnyomorodnia, mire mindenki felismeri, hogy egy háborúnak csak vesztesei vannak?

Több mint 2 millió ember meghalt már eddig a frontok esztelen vérfürdőjében. Nemcsak katona, több ezer asszony és ártatlan gyermek is. Óriási a pusztítás a hatalomért vívott harcban. Néhányan meggazdagodtak, ők akarják a háborút. Persze csak a mások veszteségét. Ha hiszik, ha nem, egyszer tőlük is számonkérjük döntéseik súlyát és következményeit.

Egy biztos: nekünk a béke mellett kell letenni a voksunkat. Ki kell állni emellett akkor is, ha úgy tűnik, még kisebbségben vagyunk. Van egy óriási erőnk: a döntéshozásba, és a dolgok irányításába bevonhatjuk a világ urát is. A Szeretet Urát, aki Húsvétkor megmutatta, hogy bármennyi rossz akarja is elsétíteni a világot, a végső győzelem mégis az Övé.

Imre atya

Most segíts meg, Mária, ó irgalmas Szűzanya! Keservét a bűnnek, bajnak, elosztatni van hatalmad. Hol már ember nem segíthet, a Te erőd nem török meg. Hő imáit gyermekidnek, nem, Te soha nem vetted meg. Hol a szükség kínja nagy, mutasd meg, hogy anya vagy. Most segíts meg Mária, ó irgalmas Szűzanya!

Az ember sorskérdései

A modern világ egyszerre mutatkozik hatalmasnak és erőtlennek, képesnek arra, hogy megvalósítsa a legnagyobbat, de arra is, hogy elkövesse a legrosszabbat; egyképpen nyitva van számára az út a szabadság vagy a rabszolgaság, a haladás vagy a visszaesés, a testvériség vagy a gyűlölködés felé. Ráébred továbbá az ember, hogy neki magának kell helyes irányba terelni azokat az erőket, amelyeket ő maga szabadított fel, mert ezek eltíporhatják, de szolgálhatják is. Mindebből világos, kérdéseinek tárgya: önmaga.

Azok az egyensúlyhiányok, amelyekkel a modern világ küszködik, tulajdonképpen azzal az alapvetőbb egyensúlyhiánnyal függenek össze, amely az ember szívében gyökerezik.

Sok ellentétpár ugyanis magában az emberben küzd egymással. Az ember, mint teremtmény újra meg újra megtapasztalja a maga korlátait, vágyaiban azonban korlátlanok és egy magasabb rendű életre elhivatottnak érzi magát.

Sokféle érték vonzza egyszerre, és mindig választani kénytelen közöttük, nem egyről pedig egészen le is kell mondania. Ráadásul, mivel esendő és bűnös, gyakran cselekszi azt, amit nem akarna tenni, amit pedig szeretne, nem teszi meg. Az ember így benső meghasonlásban van önmagával, ez pedig a társadalomban is számtalan súlyos ellentét forrása.

Ennek a drámai helyzetnek a világos felismeréséig el sem juthatnak azok, akik elmerültek a gyakorlati anyagelvűség-

ben, vagy a rájuk nehezedő nyomor nem engedi, hogy erről elgondolkodjanak.

Sokan úgy vélik, hogy beérhetik a valóság sokféle értelmezésének valamelyikével. Mások egyedül az ember erőfeszítésétől várják az emberiség igazi és teljes felszabadulását, és meggyőződésük, hogy az ember eljövendő uralma a föld felett ki tudja majd elégíteni a szív minden vágyakozását.

Vannak olyanok is, akik reménytelenül kételkednek az élet értelmében, ezért azoknak a vakmerőségét magasztalják, akik úgy vélekedve, hogy az emberi létezésnek önmagában semmi értelme sincs, kizárólag egyéni bátor döntésük által akarják annak egész értelmét megadni.

Mégis, egyre többen lesznek olyanok, akik a világ jelen fejlődését látva felvetik, vagy fokozott érzékenységgel élik át a legalapvetőbb kérdéseket: Mi az ember? Mi az értelme a szenvedésnek, a rossznak, a halálnak? – Mert ezekkel minden haladás ellenére számolni kell. Mit érnek az oly drága áron szerzett győzelmek? Mit nyújthat az ember a társadalomnak, és mit várhat tőle. Mi következik a földi élet után?

Az Egyház pedig meggyőződéssel hisz Krisztusban, aki mindenkiért meghalt és feltámadt, és Szentlelke által világosságot, meg erőt ad az embernek, hogy megfelelőhessen nagy-szerű hivatásának, de az ég alatt nem is adatott más név az embernek, amelyben üdvözülhetne.

Hiszi továbbá az Egyház, hogy Ura és Mestere az egész történelem kulcsa, középpontja és végső célja.

Az Egyház azt is hirdeti, hogy az összes változás mögött sok minden van, ami nem változik, és mindezeknek végső alapja Krisztus, aki ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

(A II. vatikáni zsinat Gaudium et spes kezdetű, az Egyház és a mai világ viszonyáról szóló lelkipásztori konstitúciójából)

Ima a békéért

Uram, minden élet forrása,
Te alkottad a világot szeretetből, hogy földi otthonunként szolgáljon.

Látod, mennyi viszály, háború és gyűlölet tépi szét népeinket, országainkat!

Látod, mennyi viszály és harag mérgez bennünket, kérünk Téged, adj békét a világnak, Uram!

Békét a háború dúlta országoknak,
békét a félelemben élő gyermekeknek,
békét a szétszakadt családoknak,
békét a nyugtalan szíveknek.

Taníts minket, hogy ne az erőszakban, hanem az irgalomban lássuk az erőt.

Ne a bosszúban, hanem a megbocsátásban keressük a győzelmet.

Ne a falakat építsük, hanem hidakat egymáshoz.

Szentlelked vezessen, hogy a szeretet útját járjuk, és benned találjuk meg az igazi békét,
mely túlmutat minden emberi törekvésen.

Adj békét a világnak, Uram,
és kezd velünk, a mi szívünkben! Ámen.

CSILLAG-KÉPEK Asztrofotó Kiállítás Törökkoppányban

2026. január 24-én nyílt meg a törökkoppányi Hangya-házban a Magyar Asztrofotósok Egyesületének kiállítása. Az idei már a harmadik ilyen rendezvény, amely egyre messzebből is vonz látogatókat.

Az egyesület és a település kapcsolata több évre tekint vissza. Azért jöttek Törökkoppányba, mert a környéken alacsony a fényszennyezettség, azaz tiszta időben az égbolton több csillag látható, mint a nagyobb városokból. Béreltek, majd vásároltak egy területet a „Szukics-tetőn”, majd pedig házat Törökkoppányban. Azóta rendszeresen szerveznek programokat, találkozókat falunkban. A vendégházunknak is gyakori vendégei a messzebből idelátogató asztrofotósok és a csillagászat iránt érdeklődők.

Az egy hónapon át látható kiállítást *dr. Francsics László* budapesti asztrofotós nyitotta meg figyelemfelkeltő előadásával, amikor a gyönyörű képeket segítette értelmezni. Büszkék lehetünk rá, hogy az országhatáron túl is ismert, távcsövön keresztül készített képek közül több Törökkoppányban készült, az egyesület tulajdonában levő „észlelő dombról”.

Sajnos az idén az előadás estéjén borús volt az idő, így a távcsöves bemutató ez alkalommal elmaradt. A tavalyi évben az időjárás kegyessége miatt lehetőség volt távcsövön keresztül kémlelnünk az égbolton, ahol többek közt a tejútrendszerünk szomszédos galaxisa, a 2,5 millió fényév távolságban kezdődő Androméda-köd is látható volt.

Bízunk benne, hogy az asztrofotósok jóvoltából a nyáron újabb távcsöves bemutatón is részt vehetnek az érdeklődők.

Varga György
Törökkoppány polgármestere

Szükséges korrekció

Keresztény hitünket az áldozatvállalásaink mértékével bizonyítjuk. Elkeserítő, sajnálatos tényként szemléljük, hogy vasárnaponként egyre kevesebben érzik belső szükségletüknek, hogy családjukkal elinduljanak a templomba. Hallgassanak Isten szavára, a heti nagy rohanás után kicsit megálljanak, elgondolkozzanak, imádkozzanak. Hosszú távon ez biztosan nem vezet jóra. Isten különös pedagógiája, hogy ha mellőzni akarja valaki Őt, csendben visszahúzódik, úgy figyel, mire meggyünk nélküle, azaz hogyan válik egyre értelmetlenebbé, kilátástalanabbá az életünk.

Nem mond le rólunk, Egyházán keresztül újra és újra hív. Minden templom jel településeinken, minden harangszó hívás vasárnaponként, minden temetés figyelmeztetés...

A helyi közösség hitét jelzi, hogy hányan járnak a templomba, milyenek a faluban és a határában felállított keresztek, mennyire gondozott a templomkert, hogyan segítik papjaikat, részt vesznek-e a templomtakarításban, az egyházi ünnepek szervezésében vállallnak-e feladatokat. Vagy csupán kritikák megfogalmazásával bújnak ki a személyes felelősségtudatuk alól, csak azt hangoztatják, hogy mennyire más lett a világ, mint régen volt. Ideje volna újra összefognunk, segíteni egymást, hogy szebb legyen környezetünk, erősödjön a hitünk, kegyelemközvetítők lehessünk magunk is.

Mindenki tudja, hogy az Egyház szervezeti működéséhez anyagi háttér is szükséges. Templomainkat fenn kell tartanunk, fizetni kell az áramot,

a szemétszállítást, a hibákat kijavítani. Lelkipásztoroktól se várhatjuk el, hogy harmatból éljenek, a munkájukhoz szükséges autót is fenn kell tartani, csaknem hetente meg kell tankolnunk.

A szentmise felajánlása-kor a templomba járó hívek is odateszik áldozatukat a körbevitt perselybe vagy kosárába. A perselypénzből, az évenként beszédett egyházi hozzájárulásból, esetleges adományokból, valamint változó összegű állami kiegészítésekkel tudjuk fedezni a felmerülő költségeinket. A perselybe dobott összeg anyagi lehetőség és lelkiismeret függő. Azt tudjuk, hogy napjainkban 50 Ft-ot számolnak fel egy kis nejlonzacskóért, amiben hazavisszük a vásárolt kenyeret...

Az éves egyházi hozzájárulás összege 2012 óta falvainkban egységesen 2000 Ft/fő volt. Senkinek se kell bizonygatni, hogy mit ért 14 éve 2000 Ft és mit ér napjainkban. Tavaly a veszprémi adventi vásárban ennyi pénzért 12 szem sült gesztenyét akartak adni. Máshol nyáron 2,5 gombóc fagyalaltot. Egyikből sem vettünk, de elgondolkoztunk, hogy mennyit ér a pénzünk...

Ráadásul falvaink népesége is szinte kivétel nélkül fogy, mindig több a temetés, mint a keresztelő.

Kérjük szíves megértésüket, de 2026-tól emelni kényszerülünk az egyházi hozzájárulás mértékét. Az éves díj idéntől 4000 Ft/fő lesz, házaspároknak 8000 Ft/év. Ha belegondolunk, ez havi lebontásban személyenként alig több mint 30 dkg kenyér ára, amivel valaki segíti a helyi egyházköztségét.

Szerk.

Farsangi öröm és közösségi összetartozás

A farsangi időszak a vidámság, a közösségi együttlét és az önfeléd öröm ideje, amelyet idén február 7-én, még a nagybőjt kezdete előtt ünnepeltünk meg Miklósiiban. A bőjti készüléket megelőző alkalom jó lehetőséget adott arra, hogy együtt örüljünk, hálát adjunk az együtt töltött időért, és megerősítsük egymás iránti szeretetünket.

A délutáni karnevált a legkisebbek jelmezes felvonulása nyitotta meg. Színes és ötletes jelmezek kavalkádja töltötte meg a termet: többek között találkozhattunk Batmannel, Wonder Womannel, Sellőlánnyal, Ördöggel, Boszorkánnyal, Super Marióval és Rummy mesebeli alakjával. A gyermekek mosolya és lelkesedése mindannyiunk szívét megmelengette. A felvonulást követően egy különleges produkció a „tértdánc” következett, amely új szemszögből mutatta be a tánc fogalmát, derűt és csodálkozást csalva a nézők arcára.

A lelkes fiatalok jóvoltából egy tréfás „házasságkötés” szemtanúi lehettünk, ahol természetesen semmi sem a megszokott rend szerint történt –, a humor és a kreativitás mindenkit magával ragadott. A tél elűzéséről sem feledkeztünk meg: boszorkányok „repültek” a kultúrházban, hogy biztosítsák a hideg évszak búcsúját.

A tavalyi évhez hasonlóan idén is gazdag zenés műsorral készültünk. Elsőként *Pap Ritát* köszönthettük a színpadon, aki négy gyermekzenészt szólított maga mellé és együtt szólaltatták meg a dallamokat. Majd tehetséges fiataljaink Kowalsky, meg a Vega Fehér holló című dalára táncos produkcióval szórakoztatták a közönséget. Ezután Tirol tájaira „repülhettünk” hiszen a hangulatról *Csocsesz* és zenekara valamint a *Sramlikings* gon-

doskodott. A vidám percek sora nem ért véget: a „Gizi néni vezetni tanul” című bohózat csalt sok nevetést a közönség arcára. A finálé előtt még az operett világába is belecsöppentünk, így hallhattuk *Oszwald Marika* és *Peller Károly* előadásában a Ringó vállú című nótát.

A műsor után fánkkal és teával vendégeltük meg az érdeklődőket, akik jó hangulatú, kellemes beszélgetésbe kezdtek. Az ilyen alkalmakat különösen fontosnak tartjuk. Amellett, hogy közösségünket még szorosabbra fűzik, öröm számunkra látni, hogy sikerül kimozdítani az embereket a hétköznapi megszokott rendjéből.

A farsangi vidámság után a csendesebb, elmélyültebb időszak felé fordulunk. Bízunk benne, hogy a közösen megélt örömök lelki útravalóul szolgálnak a nagybőjt idejére is, és megerősítenek bennünket hitünkben és szeretetben.

Vassné Steinbacher Mónika
Miklósi Német Nemzetiségi Önkormányzat

Házasság Hete rendezvénysorozat Miklósiban

Településünk idén első ízben csatlakozott a **Házasság Hete** országos programsorozathoz, amely a házasság és az elkötelezett párkapcsolat értékeire hívja fel a figyelmet. A rendezvény célja az volt, hogy megerősítse a párokat kapcsolatukban, lehetőséget teremtsen a közös élményekre, valamint teret adjon a tartalmas beszélgetéseknek.

A programsorozat 2026. február 8-án szentmisével indult, amely méltó lelki alapot adott az előttünk álló hét eseményeknek. A szertartás különleges és meghatározó pillanata volt a jelen lévő házaspárok megáldása *Jenő atya* által, melyet *Witzmann Marcell* kántori orgonajátéka tett még ünnepélyesebbé. Az áldás pillanatai erőteljesen emlékeztettek arra, hogy a házasság nem csupán két ember szövetsége, hanem Isten előtti elköteleződés és folyamatos közös út is. Az áldás megerősítést, reményt és bátorítást adott a mindennapok kihívásaihoz.

A lelki feltöltődést követően délután a kultúrház adott otthont az előadásorozatnak. Az érdeklődők több témában hallgathattak meg gondolatébresztő, gyakorlati példákkal gazdagított előadásokat, *dr. Pachner Orsolya* családterapeuta, pszichológus, valamint *dr. Sipos Imre atya* jóvoltából, amelyek a házasság különböző területeit érintették – a kommunikáció fontosságától kezdve a konfliktus kezelésén át egészen a közös értékek és célok megőrzéséig. A szentségi házasság nagy kegyelme, ha rádöbbenünk, hogy nem vagyunk csak magunkra utalva problémáink megoldásában.

Különösen nagy sikert aratott a hétfőtől péntekig tartó „Szerelmes kalandtúra” elnevezésű páros hét, amely során a házaspárok kötetlen, vidám, mégis meghitt hangulatban tölthették el minőségi időt egymással. A résztvevők játékos, kreatív feladatokon keresztül újra felfedezhették kapcsolatuk értékeit és közös történetük szépségét.

A feladatok között szerepelt szerelmes séta a faluban, közös főzés, versírás a megadott szavakkal, egy idővonal elkészítése, amelyen a párok kapcsolatuk fontos állomásait rajzolták fel, illetve elgondolkodtató feladat volt egy olyan könyvcím keresése, amely leginkább jellemzi házasságukat. A rejtvények és a meglepetés program tovább színesítették az élményt, sok nevetéssel és meghatározó pillanattal ajándékozva meg egymást.

Pénteken este a kultúrházban házimozi keretén belül a Sze-

relmünk lapjai című film került levetítésre. Szombaton páros ping-pong játék következett, majd este közös beszélgetéssel és egy jó vörösborral koccintottunk az elmúlt hétre, az egészségünkre és legfőképpen a házasságunkra.

Mivel a rendezvénynek játék jellege is volt, így a legtöbb pontot összegyűjtött házaspárok között nyereményeket sorsoltunk ki. Így nyert *Pollák Gábor* és *Pollákné Schiller Szabina* egy ajándéksomagot, és ingyenes belépőt a siófoki Víztoronyba, *Kovácsik Dezső* és *Tihanyi Tünde* egy 10.000 Ft értékű étkezési utalványt az igali Ildikó Vendéglőbe, *Paál Balázs* és *Paálné Fodor Szilvia* wellness belépőt a Hotel Azúrba. A fődíjat, a 2 személyes 2 éjszakás wellness hétvégét a Hotel CE Plázába *Szél József* és *Szélné Schiller Szilvia* nyerte. Minden résztvevő házaspár a Házasság 2026 című magazint kapta ajándékba, melynek mottójaként idén a hűség szerepelt.

Dr. Pachner Orsolya családterapeuta

A visszajelzések alapján a rendezvény elérte célját: sok résztvevő viccesen számolt be egy-egy feladat megoldásáról, a vidám pillanatokról, a fontosabb események felidézéséről.

A közösségi élmény, az egymásra figyelés és a közös gondolkodás ismét bebizonyította, hogy a házasság érték, amelyet érdemes ünnepelni és tudatosan építeni.

Ezúton is köszönjük minden előadónak és résztvevőnek, hogy hozzájárultak a Házasság Hete rendezvény sikeréhez. Bízunk benne, hogy jövőre ismét hasonló lelkesedéssel és nyitottsággal találkozunk.

Gerbovitsné Steinbacher Angéla

Húsvéti emlékek

Marcali templomában már egy jó ideje felnőtt hívek olvasák a szentmisék olvasmányait és szentleckéit. Amikor plébánosunk az ezekre való jelentkezést felmérte, hogy ki, melyik napon szolgálja ilyen formában az Urat, az adott napon kívül nekem volt egy külön kérés: nagyszombaton hadd olvassam én az ószövetségi olvasmányok közül a Vörös-tengeren való átkelést. Erre különleges okom volt...

Általános iskola hetedik osztályától kezdve ezt az olvasmányt én olvastam fel nagyszombatonként a zicsi templom ambójánál. Habár már nem élek a környéken, sajnálattal hallom, hogy már nem olyan egyszerű megszervezni a húsvéti szent három napot, mint régebben. Számomra az egyházi év legszebb miséit jelenti most is és itt is, de gyerekként és fiatal felnőttként is így éltem meg. Az ünnep jelentőségét nem szeretném soraimmal alábecsülni, de ezek a gondolatok általában a humorosságuk miatt maradtak meg emlékezetemben:

A legzavarba ejtőbb és legmulatságosabb jelenet volt, amikor a körmeneti nagyzászló bojtjával fennakadtam a templomot körülvevő egyik gesztenyefán. Az esetből a következő évre nem csak én tanultam (érdemes a megfelelő helyeken a zászlórudat megdönteni), hanem Imre atya is, aki a felkészítő ministránspróbára motoros fűrésszel érkezett a gesztenyefák ágai ellen.

A passiópróbák jó hangulataira is szívesen emlékszem vissza. Amikor nem tudva legyőzni kíváncsiságunkat „fellóg-tunk” a templomtoronyba, vagy amikor kreatívnak és meggyőzőnek kellett lenni, mert nem volt Jézus szerepére emberünk. Az akkori néptáncanárunk évekig lett főszereplő a passióban, mert „önként” ajándékozta énekhangját a zicsieknek.

Az egyik legszebb nagyszombati misének pedig talán azt éltem meg, amikor felnőttként lettem a nálam egy évvel fiatalabb akkori kolléganőm/barátnőm kereszt- és bérmaanyja.

Nem késő elkezdeni, vagy az én életem tapasztalatából merítve, folytatni Isten szolgálatát. Könnyű kifogásokat keresni és találni, hogy miért ne, de még könnyebb úgy élni, hogy olyan közösséghez tartozik az ember, ahol Isten- és emberszeretet van jelen.

Most a várakozás időszaka van, de pár hét múlva remélhetőleg újra ott állok (csak már nem a zicsi) szószék mögött, és igyekszem majd, hogy a „harci szekerek kerekei” szókapcsolatokat baki nélkül kiolvassam, és hangom elérzékenyülése nélkül hirdessem Isten ígését. Aztán ha nem így sikerülne

sincs nagy baj, hiszen felcsendülnek a Dicsőség dallamai, felgyulladnak a fények, és teljesen mindegy, hogy ki és melyik templomban van éppen, Ő újra ott lesz. A találkozáshoz viszont nekünk is ott kell lennünk.

Kocza Anita

MAGVACSKA

Hittansarok

Olvasd el a Virágvasárnapról szóló evangéliumi részt és pótdold a hiányzó szavakat!

Amikor már _____ közelében jártak és odaértek Betfagéhoz az _____ hegyén, _____ előre küldött két tanítványt. Azt mondta nekik: „Menjetek be az elöttetek lévő faluba. Mindjárt találni fogtok egy _____ megkötvé, és vele egy _____, amelyen még nem ült ember. Oldjátok el, és _____ ide! Ha valaki szólna, hogy mit csináltok, mondjátok, hogy _____ van rá szüksége. Erre rögtön elengedi.” El is mentek, és megtalálták a szamárcsikót, kint az úton egy kapuhoz kötve. Eloldották. Azok közül, akik ott ácsorogtak, valaki megkérdezte: „Miért oldjátok el a szamarat?” Úgy válaszoltak, ahogy _____ meghagyta nekik. Erre elengedték őket. A szamárcsikót Jézushoz vezették, ráterítették _____, és ő ráült. Sokan a _____ terítették az útra, mások meg _____ vagdosztak a fákról és az útra szórták. Az előtte menők, s akik kísérték, ezt zengték:

„_____ Dávid fiának!

Áldott, aki az Úr nevében jön!

_____ a magasságban!”

Így vonult be _____, a templomba. Ott körös-körül mindent szemügyre vett, aztán mivel már későre járt az idő, a tizenkettővel kiment Betániába.

Ki mondta? Párosítsd az idézeteket a személyekkel!

1. „Semmi vétket nem találok ebben az emberben.” (Lk 23,4)	a) Mária Magdolna
2. „Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!”	b) Tamás
3. Emlékezzél meg rólam országodban!	c) százados
4. Jobb nektek, ha egy ember hal meg a népért, mint, ha az egész nemzet elvész!	d) Péter
5. Miért keressétek az élőket a holtak között?	e) Jézus
6. „Ha mindnyájan megbotránkozunk is tebenned, én meg nem botránkozom soha.”	f) Júdás
7. „Ez az ember valóban Isten Fia volt!”	g) Pilátus
8. „Vétkeztem, elárultam az igaz vért!”	h) az angyal a sírnál
9. „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem helyezem ujjamat a szegek helyére, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem.”	i) a jobb lator
10. „Ki fogja elhengeríteni a követ a sír bejárata elől?”	j) Kaifás

Sz-M. M.

Dűlőneveink nyomában, 31.: Kapolypuszta

Bizonyára nem mindenki tudja, hogy az ősi Kapoly falu Kapolypuszta mellett, annak északi szomszédságában létezett a középkorban. Árokkal körbevett temploma is volt a dombtetőhöz közel, de annak emlékét csak téglatormelékek őrzik a szántásban. Talán a nagy népességnövekedés miatt a településtől keletre, a mai falu helyén, Kis Kapolyon is megtelepedtek. Méghozzá elég régen, mert 1337-ben már két Kapolyt említ egy oklevél. Az eredeti, ősbibb helyet Nagy Kapolynak, vagy hajdani templomára utalva Egyházas Kapolynak nevezték, de 1488-ban már Kis Kapolyon is állhatott egy kisebb templom, hiszen azt Kápolnás Kapolyként is jegezték.

A török időkben Nagy Kapoly teljesen megsemmisült, a hódoltság utáni élet az egykori Kis Kapolyon teljesedett ki, ez lett a későbbi, azaz a mai Kapoly. Pesty Frigyes 1864-es helynévtára szerint 1848-tól minden korábbi jelzöt elhagyva említik Kapolyt.

Ebben a helynévtárban írnak Pusztá Kapolyról, mint a

Szent Benedek rendiek pusztájáról, azaz a Tihanyi Apát-ság birtokáról. Két külön házzal, s egy 60 öles hosszú újon épült birkaistállóval. Ezek voltak tehát Kapolypuszta első épületei a hódoltság után. Már II. József az 1785-ös első katonai felmérési térképén is feltüntették ezt a 3 épületet, közelükben pedig egy keresztet.

Az 1858-as kataszteri térkép szerint akkortájt fejlődésnek indult a majorság, majd 1905-ben már 66 katolikus és 19 református lakosát írták össze. 1918-ban már 92-en laktak a pusztán.

Nepusz Lajos és Nepusz Zoltán Kapolypusztán nőttek fel és még el tudták mondani, hogy a régi uradalmi épületek miként is helyezkedtek el. A kaposvári útra merőlegesen állt az intéző lakása, amit gyakran „kastélynak” neveztek. Távolabb tőle, rá merőlegesen egy hosszú cselédház épült, kb. 5 család részére. Közélemben volt egy gémeskút is, amely a pusztá vizelátását biztosította. Az intéző lakás déli oldalán vezető út túlsó felén egy kovácsműhely, majd tőle nyugatra egy kemence állt, ennek napja-

inkban még megvan a nagy kéménye, amelyen évtizedeken át gólya fészkel.

A kaposvári műútra merőlegesen, a kovácsműhelytől délre egy háromlakásos cselédházra emlékeznek, amelynek keleti végében később boltot üzemeltettek. Amolyan minden szatócsboltot, amelyben a pusztai élethez szükséges legkülönbözőbb dolgok kaphatók voltak. Közélemben még egy kuglipályát is kiépítettek, ahol a boltnál összejövő emberek kuglizhattak.

A pusztá nyugati felén egy nagy magtár volt, amely

Az egykori kemence ma is álló kéménye

pincéket vájtak. Légópincéknek nevezték ezeket, mert a második világháborúban légiveszély idején a pusztá lakói ide menekültek.

A kapolyi major ökor és göboly istállóval 1910 körül

eredetileg alapincézett marhaistállónak épült, északi végében a tejátvevővel. Közélemben egy löszmélút (horhó) ment nyugat felé. A magas északi partoldalába

A második világháború után, amikor az egyházi birtokokat államosították, télesztelést rendeztek be Kapolypusztán. A régi épületeket egymás után bontották el. Modernebb családi házakat húztak fel, kertészet, állatorvosi rendelő, vendéglő épült. Sokáig őrizte a régi korok emlékét egy tölgymatuzsálem a pusztá bejáratánál, de évtizedek óta már az sincs meg. A régi korok tanúja csupán a kormos nagy kémény, az egykori kemencénél, amit jó lenne megőrizni, és egy kis fa harangláb, amelynek felújításáról már írtunk a Magvetésben (1995/1. és 2007/1. számokban).

Dr. Sipos Imre

Kapolypuszta ábrázolása az első katonai felmérés térképén, 1785-ben

A Biblia egy év alatt címmel 2026. január 1-jétől **Fábry Kornél püspök atya** elindította saját podcastját. (A **podcast** egy **digitális hanganyag-sorozat**, amelyet az interneten tesznek közzé, és amelyet a hallgatók **online meghallgathatnak** vagy **letölthetnek**, általában okostelefonon, számítógépen vagy más digitális eszközön.) Kornél atya a Kaposvári Egyházmegyénk egykori papja, az Eucharisztikus Kongresszus Titkárságának főtákará volt 2020-ban. Ottani kiváló szervező munkája is hozzájárult ahhoz, hogy püspökké szenteljék.

A kezdeményezés célja, hogy egy esztendő alatt végigolvassuk a teljes Szentírást, és ezáltal személyesen is találkozunk Isten szavával, valamint életünket a Szentírás fényében szemlélhessük.

A **Biblia egy év alatt** podcastet a Zarándok.ma készíti az Eszension Kiadó és az Új Jeruzsálem katolikus közösség együttműködésével. A műsor a *Great Adventure Bible Timeline* módszert alkalmazza, amely segítségével a hallgatók végigolvashatják a teljes Szentírást, miközben felfedezhetik, miként bontakozik ki az üdvösségtörténet, és hogyan kapcsolódhatunk mi magunk is ebbe a történetbe. (A **Great Adventure módszer** egy **katolikus bibliaolvasási és -értelmezési módszer**, amely segít átlátni

MÉDIA AJÁNLO

a **Biblia egészét**, nem elszigetelt történetekként, hanem **összefüggő üdvösségtörténetként**.)

A podcast során a Szentírást a Szent István Társulat fordításában hallhatjuk, így a hallgatók saját Bibliájukban is könnyen követhetik az elhangzó igéket. A podcast elérhető a YouTube-on, a Spotify-on, valamint a Zarándok.ma mobilalkalmazásban, ezért érdemes feliratkozni rá.

Minden epizód egy rövid bevezető gondolattal kezdődik, ezt követi a napi szentírási rész felolvasása, majd egy rövid ima, elmélyülést segítő elmélkedés, egy tömör magyarázat a hallott szakaszhoz. A podcast így nap mint nap segít megszerezni és elmélyíteni a Szentírás szövegét.

A podcast számomra új szempontból mutatja be a Bibliát, hiszen olyan szövegrészekkel is találkozhatunk, amelyekkel a mindennapokban ritkábban foglalkozunk, az elmélkedések segítségével mégis új megvilágításba kerülnek. Azoknak ajánlom, akiknek a polcon porosodik a Biblia, és most úgy érzik, hogy szeretnék meghallani az Úristen szavát. Ez a hangos műsor nemcsak közérthetően vezeti végig a hallgatót a bibliai szövegeken, hanem gondolkodásra és belső párbeszédre is hív. Külön előnye, hogy mindenki a saját tempójában haladhat, és egy-egy rész többször is visszahallgatható, így a hallott gondolatoknak van idejük leülepedni. Ezáltal a Szentírás nem csupán olvasott szöveg marad, hanem a mindennapokban is megszólító, élő üzenetté válhat.

Gaál Bendegúz

ANYAKÖNYVI HÍREK

2025. IV. negyedév

Az elmúlt negyedévben a területünkön keresztelés nem történt

ESKÜVŐ

Miklósi plébánia területén: Péter Imre és Gyenis Mónika szentségi házasságot kötöttek a miklósi templomban október 4-én.

ARANYLAKODALOM

Asztalos János és Illés Márta házasságkötésük 50 éves évfordulóján ünnepélyes keretek között megújították egymásnak tett hűségesküjüket 2025. november 15-én a szorosadi templomban.

HALÁLOZÁS

(Zárójelben a temetés helye olvasható)

Törökkoppányi plébánia területén: Cser László (81 é. – okt. 6.) (Törökkoppány).

Miklósi plébánia területén: özv. Handfeszty Menyhértné sz. Baumann Ágnes (88 é. – okt. 21.) (Miklósi); Fellingner János (74 é. – nov. 21.) (Zics).

Kapolyi plébánia területén: özv. Nepusz Lajosné sz. Orbán Mária (88 é. – okt. 12.) (Kapoly) elhunyt.

A meghalt hívek lelke Isten irgalmában békességben nyugodjon!

Csúcs László:

SZÁMADÁS

Alkonyodik immár – nézd el Uram – szolgád

Nyolcvanöt évével, lazítja vitorlád.

Közel már a túlpart, föld hűvöse árad,

Testem beleborzong. – Engedd, jobban lássak!

Megengeded érnem, megtartsam a hitet,

Most, a nagy finisnél, kezem el ne engedd!

Nem rém az elmúlás – inkább szabadulás...

Örök körfolyamat: érkezés, indulás.

MAGVETÉS

Szent János Apostolról és Remete Szent Pálról Nevezett Közösség időszakos lapja: SJP szerzetesház 8669 Miklósi, Petőfi S. u. 49. Tel.: 84/385-179. Szerkesztik: **Dr. Sipos Imre SJP atya** és **Galbavy Jenő József SJP prior atya**. Lapindító: † **T. Flink Kornél**. Tördelés: **Iglói János** sen. Nyomás: **NYOMDAKÉSZ KFT.** – 8200 Veszprém, Pázmándi u. 10. Nyomdavezető: **Kész Ferenc**.